

– системи постійно оновлюються, створюються сучасні доповнення;
– відбувається збільшення кількості загальнодоступних навчальних курсів, які можна використовувати в навчальному процесі.

Сервіс Moodle найбільш використовується в навчальних закладах, тому вважаю доцільно розглянути його недоліки та проблеми з якими зустрічаємось при роботі дистанційного навчання у Moodle:

- перенавантаження сервера;
- недостатня компетентність викладачів здійснювати освітній процес в Інтернет середовищі;
- нестабільний доступ учасників освітнього процесу до мережі Інтернет;
- електронні курси, які у встановлені терміни закриваються і не завжди всі студенти мали змогу зайти і пройти тестування чи виконати завдання;
- онлайн конференції на платформах Zoom, Skype, Viber та інші не завжди дають змогу проаналізувати навчальний матеріал, запропонувати всі методи роботи, які б були реальними при очному навчанні (обмеження в часі);
- можливість втрати персональних даних (брутфорс);
- недостатня об'єктивність оцінювання через відсутність змоги перевірити самостійність виконання завдань.

Цифрові технології дають можливість не припиняти навчальний процес в умовах карантину, а навпаки – допомагати саморозвиватись, самоорганізуватись, шукати нові шляхи здобуття нових знань, студентам та викладачам у спільній суб'єкт - суб'єктній взаємодії.

Висновки. Дистанційна форма навчання, з допомогою цифрових технологій дає можливість зробити навчальний процес безперервний. Сукупність інформаційних сервісів і технологій допомагає викладачам та студентам засвоювати освітню програму як традиційними методами навчання, так і новими, а також на принципах самостійного навчання самореалізовуватись та самовдосконалюватись за допомогою інформаційних сервісів і технологій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. L. V. Deryhlazov, V. M. Kukharenko, L. P. Perkhun, N. M. Tovmachenko The Modelsof Distance Formsof Learningin National Academy of Statistics, Accountingand Audit// Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту. 2017. № 3. С. 79 –89.
2. Положення про дистанційне навчання, розроблене на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2003 №1494 «Про затвердження Програми розвитку системи дистанційного навчання на 2004-2006 роки».
3. Stephen Downes. Knowledge, Education, andthe Roleof Teachers – URL: <http://halfanhour.blogspot.com/2017/08/knowledge-education-and-role-of-teachers.html>
4. Jenny Mackness. There are No Things. There are patterns. URL: <https://jennymackness.wordpress.com/2018/03/15/there-are-no-things-there-are-patterns/>
5. Cory Armes. The Roleofthe Teacherin Blended Learning: Data, Management, and Student Support URL:<http://www.scilearn.com/blog/role-of-the-teacher-in-blended-learning.php>

АКСІОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА

Юлія БОНДАР

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

Суспільно-політичні, економічні, культурні зміни в Україні зумовлюють необхідність модернізації системи освіти, що ґрунтується на принципах творчості. З огляду на це, навчально-виховний процес має бути спрямований на розвиток творчої активності,

формування ціннісно-духовних категорій. Тому надзвичайної актуальності набуває проблема формування творчої особистості молодшого школяра та пошук нових підходів, які сприятимуть підвищенню якості освіти. Найефективнішим та найбільш продуктивним підходом у цьому контексті вважаємо аксіологічний, відповідно до якого творчість виступає ключовою ціннісною орієнтацією людини.

Дослідженням творчої діяльності займалися Д. Богоявленська, О. Матюшкін, Я. Пономарьов, О. Тихомиров та інші. Серед учених, які вивчали процес організації навчальної діяльності, спрямований на становлення творчої особистості варто відзначити Н. Бідюк, М. Кагана, Н. Островерхову, М. Скаткіна та інших. Проблема цінностей, як філософська проблема висвітлена у працях В. Дьоміна, А. Кавалерова, Л. Столовича та інших. Теоретико-методологічні аспекти ціннісної проблематики в педагогічній сфері вивчалися І. Зязюном, О. Савченко, О. Сухомлинською та іншими. Питання аксіологічного підходу в освіті досліджували Г. Ващенко, О. Вишневський, С. Гончаренко, М. Романенко та інші.

Мета дослідження – розкрити особливості аксіологічного підходу у формуванні творчої особистості молодшого школяра.

Аксіологія (від грецького *axios* – цінний, *logos* – поняття, вчення) – це фундаментальна філософська дисципліна, предметом дослідження якої є цінності, їх природа, способи пізнання і вираження [1, с. 11]. Сутність аксіологічного підходу полягає у спрямуванні навчально-виховного процесу на творчий розвиток особистості. Особливість зазначеного підходу О. Листопад вбачає у тому, що він ґрунтується на розумінні соціальної природи цінностей, формуванні ціннісних орієнтирів особистості, з подальшим впливом на розвиток її духовно-моральних, гуманістичних, естетичних, творчих засад. Відповідно до аксіологічного підходу всі учасники навчально-виховного процесу є активними, ціннісно-мотивованими суб'єктами діяльності. Завданням аксіологічного підходу є розкриття морального, творчого потенціалу кожного учня, створення матеріальних та духовних цінностей [5, с. 138].

Важливого значення формуванню цінностей на основі особистісно-орієнтованої освіти надавав І. Бех. На думку вченого, освіта має ґрунтуватися на принципах відповідальності, свободи, творчості, вільної продуктивної творчої праці, дитячої самодіяльності. згідно цього підходу, дитина є найвищою цінністю, головне завдання вчителя – розкрити і розвинути її творчу індивідуальність та моральні потреби [3, с. 17].

Аксіологічний підхід у формуванні творчої особистості молодшого школяра має на меті виховання у дитини таких духовних ідеалів, як доброта, чесність, порядність, любов, краса. Завдяки спогляданню краси у дітей формуються естетичні відчуття та виникає бажання її втілити різними засобами мистецтва. Важливим критерієм даного явища виступає не лише сукупність теоретичних знань, умінь і навичок, а й сприйняття та усвідомлення дітьми гуманістичних ідеалів, емоційне прагнення до творчого самовираження і самореалізації [6, с. 5].

Аксіологічними функціями творчості є такі:

- пробуджувати бажання та уміння створювати щось нове;
- формувати здібності та художні смаки особистості;
- орієнтувати дитину у навколишньому світі [5, с. 138].

На необхідності використання аксіологічного підходу в розробці програм виховної роботи, навчальних програм, а також для створення навчально-методичних комплексів з різних дисциплін наголошує О. Барліт [2, с. 27]. Формування творчої особистості молодшого школяра реалізується завдяки виконанню завдань, спрямованих на виховання етичних почуттів, зміцнення вольових якостей, розвиток духовних потреб, формування етичних знань, вироблення відповідних умінь, навичок [6, с. 5].

На переконання С. Гаврилюк, важливими складниками аксіологічного підходу в реалізації сучасної дитино-центрованої стратегії освіти є такі:

- стійка мотивація особистості;

- моральна відповідальність за свої рішення і вчинки;
- сформованість стійких моральних якостей та ціннісних позицій;
- багатий внутрішній творчий потенціал особистості [4, с. 86].

Отже, аксіологічний підхід, як базис становлення творчої особистості розглядає творчість, як одну з провідних ціннісних орієнтації сучасного суспільства, яка виступає системотвірним чинником у навчально-виховному процесі, дає змогу суб'єкту визначати цінності творчості та робити своє життя більш осмисленим.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Апресян Р. Г., Гусейнов А. А. Этика: энциклопедический словарь. М. : Гардарики, 2001. 671 с.
2. Барліт О. О. Аксіологічний підхід в управлінні сучасними знаннями про природу. *Педагогіка і психологія формування творчої особистості: проблеми і пошуки*: зб. наук. праць. 2007. Вип. 45. С. 23–28.
3. Бех І. Д. Особистісно-зорієнтоване виховання – нова освітня філософія. *Педагогіка толерантності*. 2001. № 1. С. 16–19.
4. Гаврилюк С. Аксіологічний підхід до розвитку педагогічної творчості у професійній підготовці майбутніх вихователів. *Витоки педагогічної майстерності*. 2015. Вип. 15. С. 81–88.
5. Листопад О. А. Аксіологічний і культурологічний підхід до процесу становлення творчої особистості в освіті. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*. 2013. Вип. 110. С. 137–140.
6. Майба О. К. Аксіологічний підхід до формування творчої активності дітей старшого дошкільного віку засобами вокально-хорового мистецтва. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. 2017. Вип. 23. С. 3–7.

ЦІННІСНІ ОРІЄНТИРИ РОБОТИ ПОЗАШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Христина БАБІЙ

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

Система позашкільної освіти України зараз переходить у важливий етап розвитку, до більш якісного стану. Важливо звернути увагу на нововведення у програмах позашкільної освіти, які забезпечують якість освітніх послуг, конкурентоспроможність закладів позашкільної освіти, підвищують рівень професійної компетентності й соціальну відповідальність педагога. Головна мета будь-якого позашкільного навчального закладу – сприяти формуванню цінностей як способів самопізнання та самореалізації особистості у різних видах творчої діяльності та, зокрема, найголовнішому з них – творіння особистістю самої себе [10]. Ціннісні пріоритети дитини формуються під впливом різноманітних зовнішніх та внутрішніх чинників. Вирішальну роль у цьому процесі відіграють позашкільні навчальні заклади, які є одними із основних осередків виховання учнів. Саме вони мають реальну можливість для того, щоб залучити молодь до загальнолюдських та національних цінностей, прогресивних ідеалів, сформуванню молодих людей як свідомих та активних членів сучасного суспільства.

Згідно із Законом України «Про позашкільну освіту», заклад позашкільної освіти – складова системи позашкільної освіти, яка надає знання, формуючи вміння та навички за інтересами, забезпечує потреби особистості у самореалізації та інтелектуальний, духовний і фізичний розвиток, підготовку до активної професійної та громадської діяльності, створює умови для соціального захисту та організації змістовного дозвілля відповідно до здібностей, обдарувань та стану здоров'я вихованців, учнів і слухачів [3].

Великий психологічний словник визначає категорію «ціннісні орієнтири» як «важливий компонент світогляду або групової ідеології, який представляє переваги і